

פרק ב'

שם מקום אמר להם בשם ד' הבטחתי רק להביא ולא לשמור עליכם בארץ.	אל הבכים = ויאמר = ואביא אתכם =	א' (א')
נתיצה - לשבור. מלשון צדיה, שאויביכם יצודו אתכם.	תתצון = לצדים =	ב' (ב')
בכי בלבד, לא חזרה בתשובה. תמנת סרח. שלב ראשון עדיין לא עזבו את ד' (שיתוף).	ויבכו = תמנת חרס = ויעבדו את הבעלים =	ד' (ד') ח' (ח') יא (יא)
שלב שני עזבו לגמרי את ד'. במתנה, והמקבל עדיין שומר על המתנה מכבודו של הנותן.	ויעזבו את ד' = ויתנם =	יב (יב)
דורכים ורומסים. הקונה לא שומר על החפץ שקנה. ירמסו אותם.	שוסים = וימכרם = וישנו אותם =	יד (יד)
למלחמה נהיה להם צר ודחוק.	בכל אשר יצאו = ויצר להם =	טו (טו)
וגם אל שופטיהם לא שמעו = הרבה זמן. ד' עזר לשופט. לפעמים בני"י שמעו בקול ד' כל ימי השופט.	והיה ד' עם השופט = כל ימי השופט = נאקתם =	יז (יז) יח (יח)
מעקתם מלחץ האויב חזרו בתשובה. ממעשיהם.	לוחציהם ודחקיהם = ממעלליהם =	יט (יט)
בעבור. מידה כנגד מידה - אתם לא גרשתם את האויבים, ואני לא אגרש אותם.	יען = גם אני =	כ' (כ')
העונש הזה נבחר בשביל לנסות את בני"י, האם שומרים הם את דרך ד'.	למען נסות =	כב (כב)